Arbitrii sînt propuşi de... arbitri ?

Mai mult sau mai puţin întemeiat, lumea „cavalerilor fluierului" este foarte adesea criticată, suspectată... Nu spunem, de asemenea, nimic nou subliniind faptul că pe marginea diferitelor arbitraje — indiferent de treapta competiţională — au loc cele mai controversate comentarii şi că nu o dată concluziile sau impresiile trec şi dincolo de bariera „sonică" a incompetenţei.

Se vrea acum *(momentul este cel mai bine ales)* să se pună ordine şi totală corectitudine în acest important domeniu al vieţii noastre fotbalistice. *Nu vom enumera măsurile — mai multe şi mai chibzuite ca oricînd — de perfecţionare a cunoştinţelor arbitrilor divizionari, de organizare a diferitelor cursuri, de introducere a unor noi forme de pregătire, de informare mai largă a tuturor „cavalerilor fluierului" ş.a.*

Sînt, toate, lucruri extrem de importante, dar federaţia de specialitate şi colegiul central îşi propun, în acelaşi timp, o mai delicată „chirurgie" într-o anumită mentalitate, urmărind — înainte de toate — însănătoşirea atmosferei generale, eliminarea suspiciunilor, instalarea unui desăvîrşit spirit de fair-play.

Greşeli, uneori grave, uneori cu repercusiuni directe asupra calităţii şi chiar rezultatelor unor meciuri, s-au făcut; ele sînt cunoscute şi au fost — mai mult sau mai puţin echitabil — sancţionate. S-a acţionat, însă, prea puţin, timid, insuficient în PREVENIREA unor asemenea situaţii. *Aceasta poate şi pentru că există — şi există — obstacolele unor norme şi practici necorespunzătoare.* Dar, dacă s-a greşit la început, mai de mult, de ce trebuie perseverat ?

Este vorba, printre altele, de faptul că în componenţa — şi chiar în conducerea — multor colegii judeţene, municipale şi orăşeneşti, figurează numeroşi arbitri ACTIVI.

Ce înseamnă, sau ce poate să însemne acest lucru ? Se ştie că, în special, pentru diviziile „B" şi „C" propunerile de includere în loturile de arbitri pentru diferite jocuri le fac colegiile judeţene. Deci, în asemenea cazuri (pentru exemplificare : în BUCUREŞTI, SIBIU, GALAŢI, MEHEDINŢI ş.a.) arbitrii sînt propuşi de... arbitri ! Sau se AUTOPROPUN (!?).

Iată o sursă de suspiciuni, cu toate implicaţiile ei. Ni se pare mult mai logic ca în colegiile judeţene, municipale sau orăşeneşti SĂ NU MAI FIGUREZE ARBITRI CARE SÎNT ÎNCĂ ÎN ACTIVITATEA COMPETIŢIONALĂ. *O asemenea măsură va duce, fără îndoială, la mai multă încredere şi obiectivitate, va curma multe nemulţumiri sau bănuieli. Inutil să mai spunem, în plus, că în acest fel vor putea fi angrenaţi o serie de alţi foşti arbitri cu experienţă şi că, în general, prestigiul colegiilor locale va creşte considerabil.*

Dacă, după cum se vede, există multe argumente pentru aplicarea unei asemenea măsuri, NI SE PARE IMPORTANT SĂ RECOMANDĂM ADOPTAREA EI IMEDIATĂ, pentru ca — şi sub acest aspect — returul campionatelor naţionale să marcheze o înnoire de mult aşteptată.

Cu atît mai mult cu cît — aşa cum aflăm de la federaţia de specialitate şi de la colegiul central al arbitrilor — din primăvară toate partidele din campionatul de tineret şi de juniori vor fi conduse de arbitri din ORAŞELE GAZDĂ ale meciurilor respective.

Cu două zile în urmă, ziarul nostru a publicat lista arbitrilor divizionari pentru retur. Se observă — la o primă lectură — o selecţie mult mai exigentă ca în trecut (la divizia A, din 50 au rămas 32), instituirea unui lot de perspectivă pentru „A" (formulă inedită şi salutară) etc. Mai rămînea de rezolvat problema definitivării lotului pentru divizia C — stabilit, ca şi la „B", pe baza propunerilor colegiilor locale, deoarece activul federaţiei nu-i poate urmări permanent pe arbitrii din provincie. Dar, poate că începînd cu meciurile din retur arbitrii nu vor mai fi propuşi de... ARBITRI, ci de colegiile respective, în care ar trebui să activeze numai foştii „cavaleri ai fluierului".

Dan GÂRLEŞTEANU

fotbal

POST-SCRIPTUM LA TURNEUL VICTORIILOR

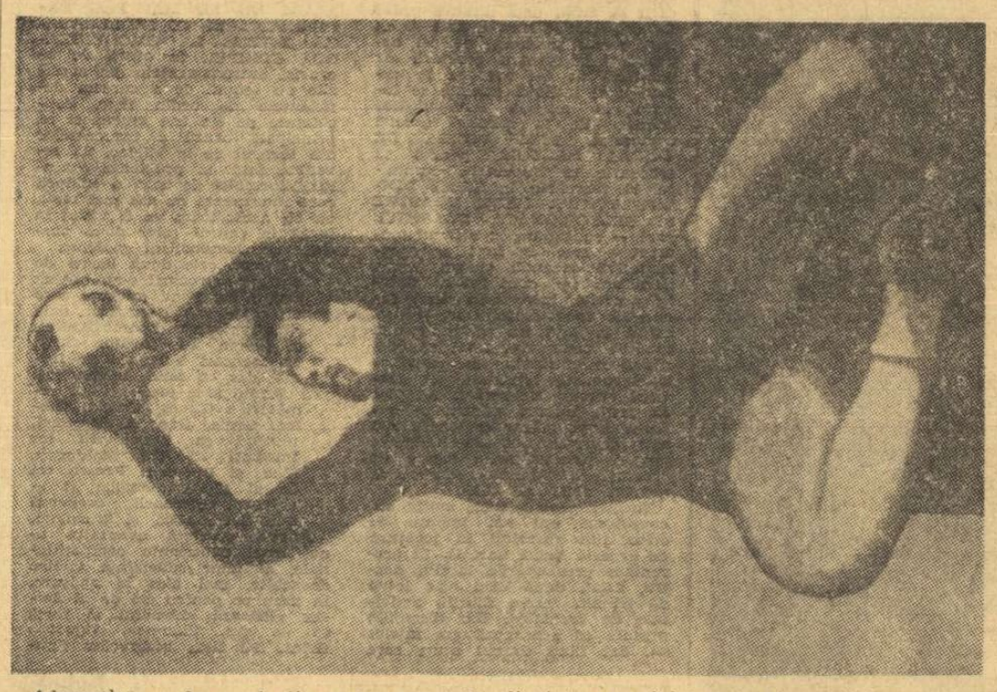

Adamache — la unul din antrenamentele dinaintea meciului cu reprezentativa Australiei de Sud Foto : THE NEWS — Adelaide

Ne-a bucurat, fără rezerve, excelenta evoluţie a „olimpicilor" în Israel şi Australia : 7 MECIURI SUSŢINUTE — 7 VICTORII, 21 de puncte înscrise, doar 5 primite şi, în ansamblu, *o prezenţă sincer şi cu respect aplaudată pe toate stadioanele.*

După cronica celor 7 victorii, semnată de *Ioan CHIRILĂ*, trimisul special al revistei „SPORT", după elogii binemeritate, aduse jucătorilor şi antrenorului Vintilă Mărdărescu se cuvine, credem, un post-scriptum, pe care-l adresăm unor „anonimi" participanţi la cursa non-stop a olimpicilor.

Poate că nu mai este nevoie să spunem că-i avem în vedere pe antrenorii cluburilor care au dat tînărului lot reprezentativ pe cei mai buni jucători, pregătiţi cu grijă şi răspundere.

„Aş vrea să le mulţumesc în mod public tuturor acestor antrenori şi să-mi exprim convingerea că rezultatele „olimpicilor" au răsplătit, în primul rînd, munca celor care se ocupă permanent de pregătirea lor în cluburi" — ne-a declarat *Vintilă MĂRDĂRESCU* la prima convorbire după turneul australian.

Nu numai frumuseţea gestului impresionează ; nu numai firescul act al mulţumirii trebuie reţinut. Am putea găsi aici „secretul" unor performanţe viitoare. Şi, desigur, nu avem în vedere doar echipa care a triumfat în turneul de la antipozi.

Să revenim, însă, la post-scriptum...

Dacă Adamache a apărat de nota 10, dacă Pescaru a obţinut, de asemenea, media maximă, secondat de Ivăncescu, cu un 9 mai mult decît meritoriu — aceasta înseamnă că, la Braşov, *Valentin STĂNESCU*, a „predat" fără greşeală şi cu pasiune întreaga... materie a sezonului şi că a înţeles FONDUL colaborării la nivelul ECHIPĂ DE CLUB — FORMAŢIE REPREZENTATIVĂ. L-am numit pe Valentin Stănescu nu ca un exemplu singular (este ceea ce ni se pare lucrul cel mai important), ci doar pentru că elevii lui au fost cei mai bine notaţi. Victoriile „olimpicilor" nu pot fi desprinse nici de munca antrenorilor C. CERNĂIANU (Grozea 9, Bădin 8, Decu 7), POP ALEXANDRU (Both 8,50), V. VLAD (Popovici 10, Cociş 8) sau ŞT. COVACI (Tătaru II 8).

★

NOUL, exprimat prin înţelegere, răspundere, sinceritate şi muncă, în această colaborare — în care, fără îndoială, V. Mărdărescu îşi are, de asemenea, meritele lui — dă parcă mai multă valoare şi strălucire victoriilor repurtate de „olimpici".

Îi cunoaştem bine, de multă vreme, pe antrenorii care au dat jucători acestei tinere şi talentate echipe reprezentative (îi citărm, din nou, pe antrenorii cluburilor *Steagul roşu Braşov, Petrolul, Farul Constanţa, Olimpia Satu Mare, Rapid, Steaua, Crişul Oradea, „U" Craiova, „U" Cluj)* şi ştim că pentru oricare dintre ei şirul acestor victorii ale „olimpicilor" a însemnat răsplata cea mai de preţ a muncii şi strădaniilor lor. Cu atît mai bine dacă la aceasta se adaugă şi un cuvînt bun, un gînd de mulţumire. Dar, ne întrebăm, *nu ar putea găsi federaţia de specialitate şi cluburile respective şi alte forme de recompensă morală pentru asemenea preţioase contribuţii ale cadrelor tehnice amintite?* Ar fi un lucru meritat pe deplin, de natură să stimuleze şi activitatea altor antrenori, dintre care unii se consideră, cu sau fără motiv, ignoraţi atunci cînd este vorba de ... felicitări.

★

Ieri ne-a vizitat la redacţie şi dr. *Florian ŞERBAN*, care a însoţit lotul „olimpicilor". Ne ruga să mulţumim antrenorilor de cluburi şi din partea sa şi, totodată, să le recomandăm respectarea indicaţiilor de repaus, deoarece dacă după diferenţa de climă, de fus orar şi oboseala călătoriei jucătorii ar fi suprasolicitaţi, se poate crea o stare de oboseală nerecuperabilă în timp util (vezi returul !).

Silviu FLORESCU

CARNET DE „VACANŢĂ"

MIINE, ÎN CAPITALA

În continuarea pregătirilor, echipele bucureştene vor susţine mîine partide de verificare. Iată programul acestor meciuri :

- *Stadionul Giuleşti*, ora 13,45 : Rapid (tineret-rezerve) — Sirena Bucureşti ; ora 15,30 : Rapid — Sportul studenţesc.
- *Stadionul Dinamo*, ora 16 : Dinamo (tineret-rezerve) — Alimentara T.V.
- *Stadionul Progresul* (str. dr. Staicovici), ora 15,30 : Progresul — Flacăra roşie Bucureşti.

„U" CLUJ — MINERUL BAIA MARE 0—2 (0—1)

Întîlnirea amicală disputată la Cluj a luat sfîrşit cu victoria jucătorilor de la Minerul Baia Mare. Golurile au fost realizate de Trifu (min. 40) şi Radu (min. 64).

T. TOHĂTAN
coresp. principal

METALUL PLOPENI VREA SĂ NU MAI RATEZE PROMOVAREA !

Dornici ca în acest an să nu mai rateze promovarea în divizia secundă, fotbaliştii de la *Metalul Plopeni* şi-au început pregătirile, efectuînd cîte cinci antrenamente pe săptămînă, sub conducerea antrenorului *Gică Bărbulescu*.

Lotul echipei nu a suferit nici o modificare şi se prezintă astfel : *Şerban, Haman* (portari), *Prunoni, Mosor, Gîbea, Jinga, Giurgiuveanu* (fundaşi), *Plăiaşu, Bogaciu, Huza, Vîrsan, Teodorescu* (mijlocaşi), *Dridea II, Panait, Cristea, Petre, Bulca, Negoiţă* şi *Urlăţeanu* (atacanţi).

F. ALBU, coresp.

O dată cu apropierea deschiderii sezonului fotbalistic şi echipele de tineret-rezerve au început seria amicalelor. Iată în fotografie, un aspect din partida echipelor de tineret-rezerve Steaua — Progresul Bucureşti

FOTBALIŞTII DE LA MARINA MANGALIA SE PREGĂTESC INTENS

Divizionara C, *Marina Mangalia*, şi-a început pregătirile în vederea returului încă de la 17 ianuarie. Antrenorul *Gh. Cacoveanu* a stabilit un program complet de pregătire şi speră ca la sfîrşitul campionatului echipa sa să ocupe unul din primele patru locuri. Pînă la sfîrşitul acestei luni, *Marina Mangalia* urmează să susţină mai multe jocuri amicale cu *Farul Constanţa* (tineret-rezerve), *Portul Constanţa, I.T. Constanţa, Electrica Constanţa, Metalul Mangalia* şi *Callatis Mangalia*.

I. CIOBOATĂ, coresp.

CINCI ANTRENAMENTE PE SĂPTĂMÎNĂ LA C.I.L. GHERLA

Încă de la 12 ianuarie jucătorii de la *C.I.L. Gherla* şi-au început pregătirile. În momentul de faţă ei efectuează cîte cinci antrenamente pe săptămînă sub conducerea antrenorului *Marian Suciu*. În programul de pregătire sînt prevăzute şi cîteva partide amicale cu *Bradul Vişeu, Constructorul Baia Mare, Gloria Bistriţa, Minerul Baia Mare* şi *C.F.R. Cluj*.

AUGUSTIN SABO, coresp.

MĂSURI DISCIPLINARE LA PETROLUL BERCA

Echipa de fotbal *Petrolul Berca*, care activează în divizia C, şi-a început pregătirile de la data de 8 ianuarie 1970. Obiectivul principal al conducerii clubului este rămînerea pe mai departe a echipei în divizia C. Pentru aceasta, fotbaliştii se pregătesc asiduu, cu maximum de seriozitate, muncind foarte mult la antrenamente. Au fost scoşi definitiv din lot jucătorii *L. Fălcutescu, A. Lică, I. Gurău, M. Căpitanu* şi *I. Iliescu*, care erau certaţi cu disciplina, atît în producţie cît şi pe terenul de sport Iată lotul de care dispune antrenorul *I. Mărgineanu : Simionescu, Radu, Tuclea, Neagu, Antonescu, Răileanu, Ioniţă, Ţurcan, Stelian, Ivănuş, Manea, I. Barbu, Rotaru, Angelescu, Gh. Manea, Haram, Baicu*.

M. PLOPEŞAN, coresp.

PREGĂTIRILE ARBITRILOR BACĂUANI...

Marea majoritate a celor 88 de „cavaleri ai fluierului" existenţi în municipiul *Bacău* şi-au reluat pregătirea fizică şi teoretică pentru noul sezon. În perioada 22 ianuarie — 2 aprilie, în baza planului tematic întocmit de Colegiul judeţean Bacău, se va ţine un număr de 17 lecţii teoretice cît şi de pregătire fizică de două ori pe săptămînă. Lecţiile sînt conduse de arbitrul *Adrian Macovei*. De asemenea, un regim special de pregătire, cu un volum de intensitate mai mare îl au arbitrii din lotul republican, care la 1 martie a.c. vor da normele de control.

M. GRIGORE, coresp.

...ŞI ALE CELOR DIN BUZĂU

Ca şi alţi colegi din ţară, arbitrii buzoieni au început de la 21 ianuarie pregătirile în vederea noului sezon.

Arbitrii din lotul republican au terminat vizita medicală şi se pregătesc pentru trecerea probelor de control. Colegiul judeţean de arbitri a fixat o tematică de probleme tehnice ce urmează a fi prelucrate pînă la începutul lunii martie, cînd toţi arbitrii buzoieni vor fi supuşi unei reexaminări privind împrospătarea cunoştinţelor.

S-a stabilit ca arbitrii care nu vor face cu regularitate antrenamente de condiţie fizică, nu vor efectua vizita medicală şi nu se vor prezenta la examen, să nu fie delegaţi la jocuri.

Ştefan PAPADOPOL
preşedintele Colegiului judeţean de fotbal

Meci amical

C.S.M. Sibiu — Steagul roşu Braşov 1—1 (0—1)

SIBIU, 10 (prin telefon). Stadionul Voinţa a găzduit cea de-a doua partidă amicală a formaţiei locale, C.S.M., disputată în compania echipei Steagul roşu Braşov. După un joc de bun nivel tehnic, meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 1—1 (0—1). Golurile au fost înscrise de Rotaru (min. 48) pentru C.S.M. şi de Gyorfi (min. 18) pentru Steagul roşu.

Antrenorul Valentin Stănescu a folosit pe următorii jucători : Adamache (min. 46 Drăgănoiu) — Ivăncescu (min. 46 Rusu), Olteanu, Pescaru (min. 46 Jenei), Penzeş, Gane (min. 46 Gane), Kadar, Balint, Drăgoi, Florescu, Gyorfi.

ILIE IONESCU
coresp. principal

CUPON DE CONCURS

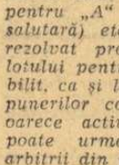

Numele şi prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

LOTO — PRONOSPORT

AUTOTURISME, EXCURSII ŞI PREMII ÎN BANI LA TRAGEREA LOTO DE VINERI

Astăzi şi mîine aveţi posibilitatea să participaţi la tragerea LOTO din această săptămînă, care se desfăşoară după O NOUĂ FORMULĂ ce oferă mari avantaje participanţilor.

Vă reamintim că şi la tragerea LOTO de vineri 13 februarie a.c., ca şi la cele următoare puteţi obţine autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B. la alegerea participanţilor, precum şi excursii în CUBA cu avionul (circa 14 zile) şi excursii în URSS pe itinerarul Bucureşti — Kiev — Soci. Se mai acordă premii în numerar de valoare variabilă şi fixă.

joi ultima zi la LOTO

Participarea se face ca şi în prezent, o variantă simplă fiind formată din 3 numere diferite din 90, iar taxa de participare este de 2 lei pentru extragerea I şi de 5 lei pentru extragerile I şi a II-a.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 6 DIN 8 FEBRUARIE 1970

CATEGORIA I : (13 rezultate) 0,5 variante a 83.268 lei.

CATEGORIA a II-a : (12 rezultate) 6,3 variante a 15.860 lei.

CATEGORIA a III-a : (11 rezultate) 121,2 variante a 1.237 lei.

Premiul de categoria I în valoare de 83.268 lei a fost obţinut de către participantul GAVRIL VASILE din comuna Negreşti jud. Vaslui pe un buletin 50%.

Titus Ozon.
«SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

• Mingea a fost păpuşa copilăriei mele • Ozon de azi l-ar trage de urechi pe copilul de atunci • Intram pe terenul Unirii Tricolor ca omul invizibil • Am un nume de corp gazos format din 3 atomi de oxigen • Ştefan Cîrjan mi-a tras o chelfăneală şi mi-a interzis să mai vin la teren • Nea Fane primeşte înapoi oaia rătăcită

Cînd redacţia ziarului „Sportul" mi-a propus să-mi depăn amintirile am înţeles că, oricît m-am luptat cu timpul, el tot a ajuns să mă învingă puţin... Dar, cum nimeni nu scapă de această înfrîngere treptată n-are rost să fiu trist. În definitiv, m-am despărţit de jucătorul Ozon. Fostul fotbalist e altcineva decît eu, cel de azi. E în mine, dar nu mai sînt eu ! Titus Ozon e azi antrenor, e altceva şi altcineva decît omuleţul despre care voi începe să vă povestesc. Sper să fac acest lucru cu detaşare, cu discernămînt şi chiar să torn, singur, puţină licoare critică peste unele trăsături ale personajului pe care poate l-aţi iubit cîndva.

M-am născut (sînt aproape sigur că ştiţi) în cartierul Obor, pe strada Spătarul Milescu la nr. 63. Faptul că am venit pe lume într-o zi de 13 (mai) se pare că mi-a purtat şi noroc şi

Printre internii liceului comercial „N. Kretzulescu" se află şi copilul Titus Ozon. Nu vă vom lăsa să osteniţi căutîndu-l printre atîtea fizionomii (deşi mulţi dintre dumneavoastră ar reuşi probabil să-l identifice). Este cel deasupra căruia am aşezat o steluţă.

ghinion, deşi n-am fost niciodată superstiţios. Veţi vedea de ce, la timpul cuvenit. Nu-mi amintesc cum şi în ce împrejurare am jucat fotbal pentru prima oară. N-am avut vreo revelaţie, nu m-a călăuzit cineva anume. Am ajuns în gloata copiilor care loveau cu sete într-o minge de cîrpă, cum ajung fetiţele alături de păpuşi. Reflex. Erau în cartierul nostru atîtea locuri bune de joacă încît era imposibil să nu te prindă magnetul lor. Parcă văd terenurile de la Cetate, lîngă lacul Fundenilor, şi pe cele de la Plantaţia cu duzi, în zona de la Vatra Luminoasă. Erau paradisul nostru. Deseori uitam de casă, dar cînd mă întorceam seara tîrziu din „rai" eram mustruluit de mama, semn că ori de cîte ori omul părăseşte paradisul are de pătimit.

Împlinind 7 ani, am început şcoala primară la „Matei Basarab", vis-à-vis de gara de Est. Recreaţiile erau ale fotbalului şi tot ale lui erau şi cîte o oră, două din program, atitudine pentru care Ozon de azi l-ar trage de urechi pe copilul de atunci. Cînd ne vedea jucînd fotbal, directorul ne vîna ca pe nişte vrăjitoare, obicei care, trebuie să o recunoaştem, n-a dispărut pe alocuri pînă în ziua de azi. La sfîrşitul anului mă descurcam puţin cam greu cu notele... Atunci înţelegeam că, într-un fel, fotbalul poartă vina şi hotăram să mă văd mai rar cu mingea. Dar, fiindcă de fiecare dată totul se termina cu bine, uitam remuşcările mele de băieţel cuminte şi la anul mă logodeam cu mingile şi mai abitir.

Eram unul dintre puţinii copii care aveau minge adevărată. Mi-o cumpărase tata şi puştimea cartierului mă privea, din acest motiv, cu respect. Nu ieşea din cuvîntul meu. Ciudat, dar mi-amintesc că nu puteam juca desculţ ca ceilalţi. Părinţii mei fiu erau oameni înstăriţi, iar eu le mai împovăram modestul lor buget cu ghete şi cu pantofi rupţi.

Cînd abia împlinisem 9 ani, tata a murit. Deveneam, cum s-ar spune, capul unei familii nevoiaşe. O duceam destul de greu, dar eram mic, nu înţelegeam prea bine ce înseamnă sărăcia şi dacă aveam cu ce să-mi astîmpăr foamea, mă luam cu jocul şi uitam de toate.

Am fost coleg, la primară, cu Gică Bărbulescu şi cu fraţii Turcu. Şi ei au ajuns, mai tîrziu, nişte buni fotbalişti. După orele de şcoală, încingeam nişte miuţe, pe clase, de duduia pămîntul. Am observat că mingea mă asculta mai mult decît pe ceilalţi. Nu ştiu de ce, fiindcă toţi jucam la fel de mult. E drept că eu făceam şi acasă, de unul singur, fel de fel de „fiţe". Dar sînt sigur că şi ei făceau „studiu" în curte sau chiar în odăile locuinţei. Natura a vrut, probabil, să am eu un bob de talent în plus. Eram poate cel mai firav dintre ei. Îmi plăcea să marchez goluri şi eram obligat să nu mă lupt cu cei mai voinici, ci să-i „duc" cu fel de fel de şiretenii.

Terenul „Unirii Tricolor" era aproape. Acolo aveau loc cele mai mari evenimente ale cartierului : meciurile de fotbal ale echipei mari. Intram, ca omul invizibil, peste, prin sau pe sub gard şi vedeam toate jocurile. Cîrjan, Gavat, Rusen, Traian Ionescu, Al. Popescu, Alecu Andrei, Sonny Niculescu, Sucitulescu mi se păreau făcuţi din altceva decît ceilalţi oameni.

Să fi avut vreo 10—11 ani cînd s-a zvonit în cartier că pe „Unirea" va avea loc o selecţie. M-am dus cu toată trupa noastră de copii. Veneau de prin împrejurimi grupuri-grupuri. Ni se dădea o minge şi eram lăsaţi să jucăm cum ne pricepeam. Şi-ncă odată, şi-ncă odată, vreo 3—4 zile la rînd. Nu-mi aduc aminte cine observa pe atunci, cine căuta să-i descopere pe cei aleşi din sutele de candidaţi la glorie. După acest pelerinaj, au fost oprite vreo 30 de mogîldeţe pentru două echipe, printre care Marin Apostol, Gică Bărbulescu, Ovidiu Georgescu, Cherciu, Tudor şi Frăţilă. Ce bucurie pe mine, fiindcă printre altele a fost rostit şi numele meu, acest nume ciudat de corp gazos format din 3 atomi de oxigen după cum am învăţat mai tîrziu la chimie, disciplină care, fie vorba între noi, nu mi-a plăcut de loc.

Am primit chiloţi, tricouri şi ghete, articole de recuzită fotbalistică cu numere mult mai mari decît ar fi trebuit să purtăm noi şi am fost puşi să jucăm la două porţi pe terenul mare, unde scoteam, din cauza distanţelor, limba de un cot.

Cine era însă mai fericit ca noi, mai ales atunci cînd ne simţeam priviţi de fotbaliştii mari care, venind la antrenament ceva mai devreme, aveau timp să se uite la puştime. Încet, încet, am devenit răsfăţatul lor. Am înţeles acest lucru mai ales din faptul că pe mine mă trimiteau cel mai adesea să le cumpăr ţigări... Eram doar atît de fericit să le fac servicii ! Apoi, au început, cînd plecau să joace pe alte terenuri, să mă urce alături de ei în taxiuri, unde trebuia să mă ghemuiesc cum puteam spre a nu fi văzut de nea Fane Cîrjan, sever cu cei mici ca să nu căpătăm niscaiva ifose. Susţinătorii mei cei mai fideli erau Sucitulescu, Boteanu şi Anghelache, iar eu, mereu în preajma lor, aşteptam să le văd în priviri acel „hai cu noi" care mă topea de bucurie.

Un mare rol în formarea mea ca jucător a avut-o Ştefan Cîrjan. Aş putea spune că severitatea sa m-a făcut fotbalist. El a văzut, de la început, că ştiu să fentez bine, că prind repede lucrurile noi. Îi plăcea, probabil, subtilitatea contactelor mele cu mingea. Dar a mai observat, cu siguranţă, că jocul meu presărat spontan cu giumbuşlucuri, place, făcînd din mine un răsfăţat. Această postură în care poate ajunge un copil e singură în stare să-l facă să-şi piardă capul şi să nu şi-l mai găsească niciodată. Aşa că nea Fane a hotărît să mă ţină la distanţă, să mă lase a înţelege că nu-l impresionează indeminarea mea şi să mă „pişte" de cîte ori greşeam. Desigur, atunci nu-mi plăcea acest tratament, dar mai tîrziu am înţeles ce mult datorez omului de care, pe vremea aceea, îmi era cam teamă. Prima oară mi-a acordat atenţie, atunci cînd a fost să controleze dacă sînt la şcoală. Cred că mama îl sesizase. În ziua aceea sacrificasem şcoala pentru fotbal. Aflînd că rămăsesem şi repetent în primul an de liceu, cînd am crezut că totul se va rezolva cu puţin efort la sfîrşit cum se întîmplase în şcoala primară, nea Fane mi-a tras o chelfăneală strănică şi mi-a interzis să mai vin la terenul „Unirii". Au urmat pentru mine zile de mare suferinţă. O luasem cam razna ce-i drept, poate şi datorită faptului că, pierzîndu-mi tatăl cînd aveam doar 9 ani, am crescut lipsit de severitatea unei autorităţi pe care blîndeţea mamei nu putea s-o compenseze. Acum înţelesem această autoritate ce era necesar să mă domine şi sub presiunea ei am înţeles cum trebuia să mă port mai departe. M-am dus la teren, la papa Cîrjan, sincer spăşit, am cerut iertare, promiţîndu-i să dau şcolii ce i se cuvine. Nea Fane a primit înapoi oaia rătăcită, păstrînd aceeaşi atitudine, adică supraveghindu-mă de la distanţă, fără să-mi dea impresia că e preocupat de mine.

CAPITOLUL URMĂTOR :

■ La 12 ani, clubul Unirea îmi comanda ghete pe picior ■ În fiecare duminică, la 7 dimineaţa, speranţa mă purta spre stadion ■ Am debutat la juniori sub numele de Petre Sotir ■ Cîrjan a început lupta cu egoismul meu de copil ■ ...Între fotbal, liceu comercial şi sărăcie ■ În iarna lui 1943 n-aveam palton